

2000 - Neskorá jesenná búrka na konci novembra 1999 rozhodla o konečnom osude topoľov, ktoré boli vysadené v roku 1960 okolo futbalového ihriska. Jeden z týchto veľikánov sa pri tejto búrke odlomil od polovice a padol rovno do ihriska. Spôsobil značné škody na zábradlí, poškodil plochu ihriska, ale najväčšie škody vznikli na zavlážovaní vybudovanom v lete tohto roka. Obecná rada na svojom zasadnutí dňa 29.11.1999 aj na základe tvaromiestnej obhliadky spôsobených škôd rozhodla o ich výrube. Deň „D“ nastal 8. apríla roku 2000, keď p. Peter Klampárik so svojimi dvoma kolegami zo Štúrova začali so spiľovaním. Veru 22 krát sa zem zatriasla, vždy keď dopadol na zem jeden z týchto mohutných veľikánov, veď niektorý dorástol až do výšky 35-tich metrov a obvod pňa dosiahol až 280 centimetrov. Večer o 19:30 hod., keď dopadol posledný a pilčici zhasli svoje motorové píly nastalo ticho. Starosta obce, ktorý počas celého dňa riadil a organizoval práce otvoril pripravenú fľašu dobrého koňaku a počastoval pilčikov slovami „pripime si na topole“. A keď prvú fázu t.j. spiľenie sa podarilo zrealizovať za jeden deň, ešte celý mesiac trvalo, kým sa všetko popílilo, upratalo a odviezlo. To schopnejšie šlo do celulózky Štúrovo a ostatné si väčšinou občania poodvážali na palivo. Samozrejme so súhlasom starostu. Priame náklady na celú akciu boli 19 tisíc Sk. Za odpredaj sa zinkasovalo 28 tisíc Sk. Rozdiel 9.000 Sk bol použitý na opravu ohrady a zavlážovania. Na záver treba poznamenať, že v tomto roku bola vypílená len zhruba polovica zo všetkých topoľov. O osude tých, ktoré zostali rozhodne až čas.

2001 - Už dozrelo žitko na úvrati, už dozrelo žitko na úvrati, [: podme ho šuhajko, podme ho šuhajko, podme žati:].

Už nás volá vtáčik, prepelička, už nás volá vtáčik prepelička [:podme žitko žati, podme žitko žati, do polička :].

Ty ho budeš kosiť rovné rady, ty ho budeš kosiť rovné rady, [:a ja ti ho budem, a ja ti ho budem, odberati:].

Naozaj našich poľnohospodárov tento rok „vtáčik prepelička“ ako sa spieva tu v spomínanej piesni, už zvolával na Petra Pavla na rumanovské polia. Veď po májových a júnových teplotách, priam horúčovách, klasy rýchlo dozrievajú, ba priam zahoreli a vypadávajú na zem. Žatva sa naplno rozbehla hneď prvého júla. Naši kombajnisti aj spolu s kombajnistami z Čiech, ktorí si navzájom vypomáhajú už dlhé roky, medzi sebou doslovne súťažili. No však veľmi zle sa v prvom roku nového milénia začala žatva pre našich družstevníkov, hoci začali kosiť skoro prvý z nitrianskeho okresu. Žatevné práce sa ešte ani nestačili poriadne rozbehnúť a už si požiar vybral svoju daň, keď siedmeho júla o 15:00 hodine začalo horieť na parcele číslo tridsať. Najskôr to bola slama, ale plamene hneď preskočili do porastu jačmeňa a za malú chvíľu sa pustili aj do lán pšenice na parcele číslo dvadsaťdeväť. „Vďaka“ veľkému a silnému vetru a veľkej horúčave sa požiar bleskove rozšíril, preskočil hrádzu, ktorá delí Rumanovský chotár od susedných Zemianskych Sadov a tu sa pustil najskôr do pšenice a hneď na to aj do porastov repky. Ničivé plamene doslova hltali vyschnuté porasty a na spálenej zemi zostali len obhorené klasy. Aj keď družstevníci nasadili na likvidáciu všetku dostupnú techniku, taktiež z druhej strany ratovali poľnohospodári zo Zemianskych Sadov a na pomoc prišli požiarnici z Nitry, Topoľčian a Galanty, bolo potrebné vyvinúť veľké úsilie, námahu a obetavosť, kým sa požiar podarilo zlikvidovať. Až o 21 hodine 30 minúte sa unavení a vyčerpaní ľudia

a technika vrátili na stredisko. Ale to ešte nebol koniec, lebo o 23 hodine znovu vyšľahli plamene na parcele číslo 29 – Rydzové a lán pšenice bol opäť v plameňoch. Lenže teraz fúkal vietor opačne a požiar sa hrozivo rozširoval po ešte nedotknutej pšenici a opäť cez cestu preskočil aj do susedného chotára a hrozilo, že vzbĺkne aj blízky vinohrad patriaci Zemianskym Sadom. A zase tu bolo obrovské úsilie ľudí, ktorí zabudli na predchádzajúcu únavu a pomocou nasadenej techniky a taktiež požiarnikov z Galanty a Nitry sa aj tento podarilo lokalizovať a zneškodniť. Medzi tými, ktorí podali pomocnú ruku pri záchrane úrody bol aj starosta obce, ktorý pomáhal organizovať, ale aj hasiť. Až o 01:00 hodine t.j. v nedeľu sa definitívne podarilo lokalizovať a zahasiť všetky ohniská a skončila sa táto žatevná dráma. Veru bol to smutný pohľad v nedeľu ráno na zničené, spálené, sčerneté polia, plné ohorených klasov pšenice, jačmeňa a repky. Všade, kam sa človek pozrel bola zem posiatá dopukanými zrnami, z ktorých už nikdy nebude chlieb a potrebné krmivo.

V utorok siedmeho augusta 2001 bol starostovi obce telefonicky nahlásený pani Emíliou Hunákovou požiar na parcele číslo 16. Hneď boli telefonicky informovaní požiarnici v Nitre, ktorí poslali zásahovú jednotku. Následne na tvare miesta bolo zistené, že horí strnisko a slama na radoch a okamžite boli starostom obce nasadení pracovníci VPP, ktorí lopatami začali hasiť. Postupne sa k nim pridali občania z blízkych domov. Taktiež sa do hasenia zapojil fekál RD Rumanová a v priebehu 15 minút od ohlásenia aj profesionálni požiarnici z Nitry. Aj vďaka tomuto pohotovému zásahu sa požiar, ktorý sa už nebezpečne za podpory vetra približoval k blízkym záhradám, za 20 minút podarilo úplne lokalizovať a zahasiť. Našťastie nevznikli žiadne škody okrem zhorenej slamy a strniska.

2002 -

Dva dni bez vody

Dňa 6. júla 2002 bola starostom obce pri pravidelnej rannej kontrole prevádzky vodovodu zistená porucha – malý tlak vody. Privolaný elektrikár určil ako závalu poruchu na ponorke – vodná spojka. Táto musela byť následne vytiahnutá z obecnej studne a vymenená za novú – náhradnú. Práce na demontáži a výmene previedli pán Jozef Janovič – inštalatér, pán Jozef Kapusta – elektrikár, pán František Laboš a pán Štefan Šturma – pomocníci – zamestnanci obce VPP. Najväčší problém bol zabezpečiť žeriav, na koniec tento zapožičala firma Greguš Nitra. Práce viedol a organizoval starosta obce. Opätovné obnovenie dodávky pitnej vody pre občanov napojených na obecný vodovod začalo o 19:45 hod. Na druhý deň o 11:00 hod. náhly telefonický oznam starostovi obce, ktorý sa nachádzal práve na rokovaní v Nitre, že klesol tlak v obecnom vodovode. Po okamžitom návrate bol privolaný elektrikár, ktorý konštatoval, že je porucha na elektrickom zariadení a spálený motor. Znovu bola spustená celá mašineria s výmenou ponorky. Práce boli prevedené v rekordnom čase začiatok o 13:00 hodine – ukončenie výmeny a spustenie do prevádzky o 18:30 hodine. Okrem tých, ktorí sa podieľali na prácach v predchádzajúci deň podali pomocnú ruku aj pán Peter Novosedlík a Alexander Vindiš, ktorí previedli opravu spojky na ponorke čo bola včera vytiahnutá a táto nahradila tak poškodenú, ktorá vydržala až 14 hodín. Najhoršie na tom bolo to, že k výpadku vody došlo práve v čase najväčších horúčav a nie všetci občania toto prijali s porozumením a potrebnou dávkou trpezlivosti. Od začiatku prevádzky celoobecného vodovodu to bola zatiaľ najväčšia porucha aspoň čo do dĺžky trvania.

2003 - Oprava strechy a vybudovanie prístrešku k Domu smútku. V tomto roku sa v súlade s plánom práce na rok 2004 a schváleným rozpočtom realizovali nasledujúce práce na Dome smútku – oprava strechy a zhotovenie prístrešku. Najskôr v júni to bola rekonštrukcia strechy, keď táto už bola značne poškodená a miestami začala zatekať. Bola položená nová vrstva asfaltovej krytiny po celej ploche strechy. Tieto práce previedla firma Kováč z Lefantoviec. Celkové náklady činili 40 tisíc Sk. Ďalej sa pokračovalo s prípravou prác na prístrešku k Domu smútku, t.j. zastrešenie plochy pred obradnou sieňou. Boli navrhnuté viaceré varianty ako drevený prístrešok, kovová konštrukcia zastrešená plechom respektíve umelohmotnou krytinou, dokonca padol aj návrh na vybudovanie novej strechy na celú stavbu. Nakoniec sa starostovi obce a reálne zmýšľajúcim poslancom podarilo presadiť zhotovenie kovovej konštrukcie prekrytej polykarbonátom – lexan, keď konštrukčné riešenie nakreslil starosta a poslanci OZ toto odsúhlasili. Následne bolo vyhlásené výberové konanie na dodávateľa. Zo štyroch ponúk bola ako dodávateľ nakoniec vybratá firma Kovex – Kľačany. Samotná realizácia bola vykonaná v mesiaci september a ukončená a odovzdaná 7. októbra. Takže návštevníci cintorína počas tohtoročných hodov už s uznaním konštatovali, že Dom smútku dostal nový vzhľad a zároveň sa pochvalne vyjadrovali k účelu t.j. ochrana pred nepriaznivým počasím, respektíve letnou páľavou. Celkove preinvestované náklady činili 189 tisíc Sk.

2004 - Hrnce, misky aj rangličky, dajte drótovať ženičky. Áno, dňa 14. augusta v piatok ráno sme mohli počuť zo všetkých koncov dediny, drótovať, pléechovať...Naozaj chodil drotár. Na bicykli a s krošňou. A bolo zaujímavé sa s ním porozprávať a sledovať jeho zručnosť už tak starodávnom, krásnom skoro zabudnutom no krásnom remesle.

Výstava ovocia a zeleniny. Táto sa uskutočnila v dňoch 30. októbra až 2. novembra v zasadačke Obecného úradu. Aj keď v predchádzajúcich rokoch sa tradične konala na hody, v tomto roku sa pre časovú tieseň nepodarila zaradiť do termínu, ale bola presunutá na koniec októbra a začiatok novembra. Aj toto bol možno dôvod, že bolo predsa menej vystavovateľov – pestovateľov, ktorí využili možnosť prezentovať svoje dopestované produkty. Ale to nič nemení na tom, že túto si prezrelo viac ako dvesto návštevníkov, ktorí si popásli oči na vystavovaných exponátoch, medzi ktorými upúťali pozornosť napríklad 7 kg kapusta, obrovský kaleráb, či zeler, gigantická tekvica, mrkva, petržlen, krásne sfarbené jabĺčka či hrušky, ale aj cibuľa a cesnak. Pozornosť vzbudili aj rôzne anomálie prírody, ako zemiaky lásky v tvare srdca, mrkva chobotnica a tí návštevníci, ktorí pustili uzdu svojej fantázii našli rôzne iné tvary a názvy pre vystavované exponáty. Mnohých zaujali figúrky zo šúpolia a tradične úspech mali práce žiakov zo ZŠ a MŠ a školského klubu Rumanová, ktorých Detský kútik upúťal asi každého návštevníka mladého aj toho vekom staršieho. Výstava bola vkusne doplnená rôznym dekoračným materiálom a náradím, keď napr. v kočiku zo začiatku 20. storočia si našli miesto aj tí najmenší návštevníci.

Luci, Lucky, Lucinky obchádzajú dedinky. Navštevujú každý dom, zdravie, šťastie prajú doň. Vedia vám aj veštiť, čariť, spolu sa báť, ba i baviť. Veru takéto Lucie nestretnete hocikde. Ale v Rumanovej áno. Tento rok po našej obci chodilo päť Lucíí. Riadne v bielom šate, s krídlami, brezovými prúťkami a samozrejme s prúteným košom plným cukríkov, ktoré rozdávali okoloidúcim. Chodili dokonca autom s bratislavskou značkou. Viete si predstaviť čierne auto v noci plné bielych postáv? „Mafiáni“. Ale musí byť i trochu „srandy“ v tomto uponáhlanom svete. A verte, že rumanovské Lucie

do našich domov prinášajú radosť a hlavne udržiavajú tradície. A to vďaka členom folklórneho súboru Tuman. Luciami tento rok bola Veronika Branická, Daniela Vindišová, Milka Dolinská, Milan Bališ a Šaňo Vindiš.

2005 -

Dňa 6. Januára, teda na sviatok TROH KRÁĽOV, nás prekvapili deti z folklórnej skupiny „TUMANČEK“, ktorý mal už prvé vystúpenie na vianočnej akadémii. Traja kráľi – Milanko Bališ ml., Igorko Bališ ml. a Kristínka Bališová s „Betlehemom“, koledami, piesňami a vinšami priniesli radosť do našich domov, čím oživilo tradície v tomto vianočnom čase. Svojim programom potešili i členov tunajšej divadelnej spoločnosti „Meteorit Rumanová“, ktorá mala dňa 7. januára novoročné posedenie.

Dňa 28. mája sa mládež našej farnosti zúčastnila stretnutia kresťanskej mládeže vo Veľkom Záluží. Bolo to stretnutie mladých ľudí z nášho dekanátu, do ktorého patrí desať obcí. Z našej farnosti tam bolo 26 mladých ľudí. Z ich rozprávania ste sa mohli dozvedieť, že tam bolo fantasticky. Dobrá nálada, pekné zážitky, nové priateľstvá, súťaže a skúsenosti toto sa tam dalo zažiť.

Dňa tridsiateho decembra v piatok ráno, teda v predposledný deň končiaceho sa roka sa občania našej obce po prebudení nestačili čudovať a neverili vlastným očiam. Vonku za oknami zúrila metelica a všade už bola 20-30 centimetrová vrstva snehu. Aj keď médiá – televízia a rozhlas už od rána upozorňovali, aby občania radšej necestovali a zostali doma, tí ktorí mali naliehavé pracovné a iné povinnosti predsa len vycestovali dúfajúc, že sa počasie umúdiri. Lenže opak bol pravdou. Fujavica sa postupne zmenila na víchricu a intenzita sneženia neprestala. Aj keď už o 8:00 hodine nastúpili mechanizmy obce k odstraňovaniu snehu z miestnych komunikácií, výsledok bol doslova nulový. Veď ihneď po odhrnutí v krátkej dobe boli tieto opäť zafúkané a pre vozidlá nepriechodné. Starosta obce zhodnotil túto situáciu ako krízovú a na základe tohto sa rozhodol operatívne posilniť mechanizmy na odpratávanie snehu. Toto bolo následne zabezpečené firmou TOKI, ktorej majiteľom je občan našej obce pán Anton Reha. Aj keď sa čiastočne podarilo sprejzadniť hlavné miestne komunikácie, situácia prerástla do kalamity, keď hrozilo, že obec bude odrezaná od ostatného sveta, nakoľko štátna cesta od Bábskych Majerov až po Rišňovce bola neprejazdná. Posledný spoj SAD o 9:00 hod. zostal uviaznutý na Salašoch pred obcou Rišňovce a zároveň boli hlásené zafúkané osobné a nákladné autá na tejto trase. Počas kalamity bolo vyslobodených – vyťahnutých cca 36 motorových vozidiel zapadnutých na štátnej ceste Báb – Rišňovce.

Hoci dňa 31. decembra, teda na Silvestra po kalamite bolo v chotári miestami aj dva metre snehu, milovníci prírody si prišli na svoje. Neprekážalo im ani to, že sa museli miestami brodiť snehom až po pás. Snehová kalamita neprekážala ani poľovníkom, ktorí práve posledný deň v roku uzatvorili poľovkou na bažantov a zajacov.

2006 -

Tohtoročné oslavy 850. výročia I. písomnej zmienky o obci začali v piatok 1. septembra o 9:00 hodine slávnostnou svätou omšou. Popoludní sa odohral volejbalový turnaj o Pohár starostu obce, kde sa v súťaži stretli štyri rumanovské mužstvá: Dorastenci, Slovan, Meteorit a Plutvy. V toto sviatočné popoludnie bol náš park a športový areál plný športovcov, fanúšikov a detí. Každý mal svoj program. Po skončení turnaja nechýbala ani vatra s opekačkou. Vo večerných hodinách presne o 19:00 hodine sa začalo predstavenie ďalšej v poradí už tretej reprízy v Rumanovej

„Hrob lásky“ v podaní divadelnej spoločnosti Meteorit Rumanová. Sála bola plná. Divadelného predstavenia sa zúčastnilo viac ako 250 divákov. Hercov tešil veľký záujem a hlavne divácka pozornosť. Po skončení divadelného predstavenia sa na malom občerstvení, ktoré si divadelníci pripravili z vlastných nákladov, zišli v príjemnej atmosfére so svojimi priateľmi, nadšencami divadla, kameramanmi z TV Zobor a hlavne dobrými ľuďmi, ktorí sa až do skorých ranných hodín zabávali na discozábave, ktorú poriadala obec. Druhý deň v sobotu začal deň slávnostnou svätou omšou, ktorú celebroid rumanovský rodák, páter Štefan Popovič, za účasti tunajšieho v.d.p. farára Branislava Trubača a v.d.p. farára Augustína Minaroviča a v.d.p. farára Michala Stríženca. Po svätej omši krojované ženy rozdávali všetkým prítomným chutné koláčiky, zákusky a ovocie. Po svätej omši nasledoval slávnostný obed pre pozvaných hostí na Obecnom úrade a po ňom o 14:00 hodine slávnostný sprievod obcou na čele ktorého bol Milanko Bališ ml., ktorý niesol rumanovský erb, za ním niesol slovenskú zástavu Marek Kukučka, rumanovskú zástavu Tóno Görög a európsku zástavu Peter Partel. V sprievode nasledovali Poslanci Obecného úradu so starostom, hostia, detský folklórny súbor Tumanček, folklórny súbor Tuman v krojoch, členovia divadelnej spoločnosti Meteorit, taktiež vyobliekaní v krojoch, spevácky krúžok Čerdavanka v krojoch, spevácky súbor Bábčan a hostia zo 40 členného folklórneho súboru Flajšovan z Oravskej Lesnej, taktiež v krojoch s husľami a harmonikou, za nimi občania, hostia, rodáci. Stopäťdesiat členný sprievod sa vybral od Obecného úradu smerom na hlavnú cestu, smeroval doprava na Dolinu, zabočil smerom ku kultúrnemu domu a cestou Dole múry sa dostal na centrálné miesto osláv pri futbalovom ihrisku. Po ukončení krásneho programu predvedeného všetkými účinkujúcimi a hlavne hudobníkmi, spevákmi a tanečníkmi z Oravy, ktorých vďačné obecnstvo nechcelo ani pustiť z javiska, sa začala voľná zábava na tanečnom parkete, kde do tanca a dobrej nálady hrala hudobná skupina „UNIVERS“. Počas celej zábavy vďaka usporiadateľom občerstvenie prebiehalo rovnomerne a bez problémov. Dobrá nálada občanov, hostí a účinkujúcich trvala až do bieleho rána. Len súbor Flajšovan sa musel skorej rozlúčiť kvôli dlhej ceste na Oravu. Rozlúčka bola dojímavá na oboch stranách folkloristov a divadelníkov. V nedeľu po svätej omši sa konala – pokračovala výstava umenia obyvateľov z Rumanovej, ktorá vlastne trvala celé tri dni – od piatku 1. septembra. Na tejto výstave sa vystriedalo veľa občanov a hostí. Návštevníci mali záujem naozaj o všetko: o ručné práce – výšivky, fotografie, históriu, galériu obrazov, ľudových remesiel a hlavne priateľské rozhovory. V poludňajších hodinách o 14:00 hod. si občania s hosťami mohli pozrieť divadelné predstavenie „Don Quijote de la Mancha“ v podaní divadelného súboru Klauniky Brno, do ktorého bolo zapojených aj asi 8 rumanovských divákov, vrátane pána farára v.d.p. Branislava Trubača. Po skončení divadelného predstavenia si prišli na svoje fanúšikovia futbalu, kedy sa odohral futbalový zápas Rumanová – Cabaj Čápor, kde naši futbalisti vyhrali v pomere 2:1. Po futbalovom zápase nasledovalo posedenie pri country hudbe v podaní country skupiny „TENGAGY“ do neskorých nočných hodín.